Proletari din toate țările, uniți-vă !
La luptă pentru cauza Partidului Comunist Român, fii gata !

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

Anul XVI nr. 46 (1038) * miercuri 17 noiembrie 1965 * 8 pagini 30 bani

25 DE ANI DE LA PRĂBUŞIREA DOFTANEI

Duminică de dimineață, numeroși muncitori, militari, elevi și studenți au urcat spre Doftana pentru a omagia memoria luptătorilor revoluționari care au murit în noaptea de 9 spre 10 noiembrie 1940, cînd această închisoare s-a prăbușit în urma unui cutremur. Sosirea la Doftana a tovarășilor Nicolae Ceaușescu, Chivu Stoica, Ion Gheorghe Maurer, Gheorghe Apostol, Emil Bodnaraș, Petre Borilă, Alexandru Drăghici, Paul Niculescu-Mizil, Gheorghe Rădulescu, Leonte Răutu, Ștefan Voitec, a membrilor supleanți ai Comitetului Executiv și a membrilor Secretariatului C.C. al P.C.R. este salutată cu căldură de cei peste 3 000 de oameni ai muncii prezenți aici.

Conducătorii partidului și statului se îndreaptă de-a lungul cărării ce coboară la cimitirul „Trei pruni", unde se află înmormîntați comu-

(Continuare în pag. 5-a)

COMUNICAT

În zilele de 11 și 12 noiembrie 1965 a avut loc Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Român.

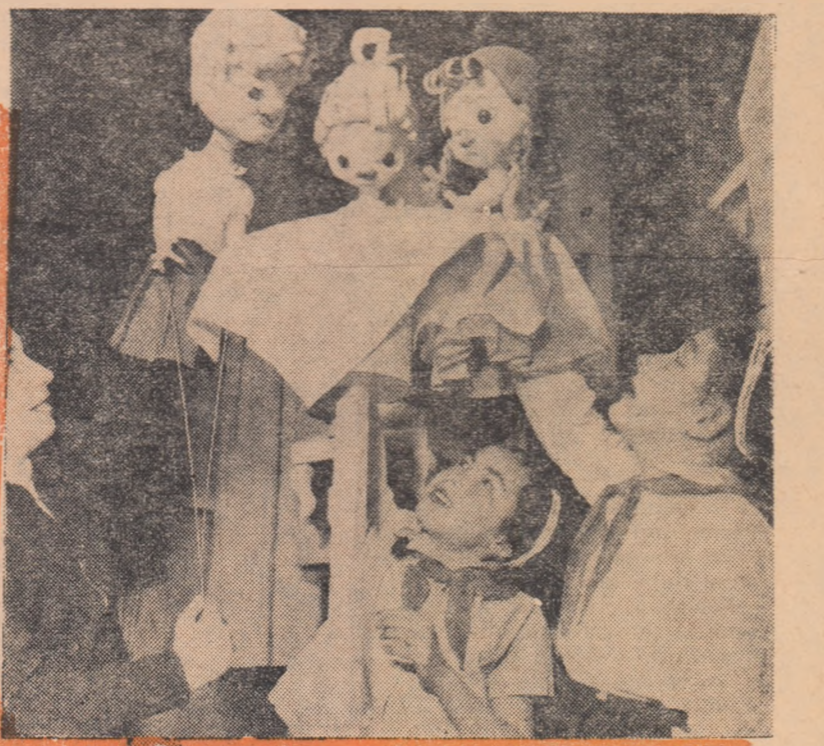
La lucrările Plenarei au participat membrii și membrii supleanți ai Comitetului Central, membrii Comisiei Centrale de Revizie, iar ca invitați șefii secțiilor C.C. al P.C.R., miniștri, secretari ai comitetelor regionale de partid, președinții consiliilor agricole regionale, conducători ai organizațiilor de masă și ai unor instituții centrale de stat, redactori șefi din presa centrală.

Plenara a dezbătut și aprobat în unanimitate Raportul cu privire la îmbunătățirea conducerii și planificării agriculturii, prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român. Plenara a adoptat o rezoluție — care a fost dată publicității — cuprinzînd măsurile ce trebuie luate în vederea îmbunătățirii conducerii și planificării agriculturii.

De asemenea, Plenara a ascultat informarea privind vizitele delegațiilor de partid și guvernamentale ale Republicii Socialiste România în Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și în Republica Populară Bulgaria. Plenara Comitetului Central a aprobat în unanimitate activitatea delegațiilor de partid și de stat care au vizitat Uniunea Sovietică și Republica Populară Bulgaria, constatînd cu satisfacție că aceste vizite au adus o contribuție importantă la dezvoltarea relațiilor de prietenie și colaborare tovărășească dintre partidele și popoarele țărilor noastre.

TOAMNA la Palatul pionierilor

Un fotoreportaj de Gr. PREPELIȚĂ

Nopțile reci și diminețile cu brumă deasă vestesc apropierea iernii și bunii gospodari se îngrijesc s-o întîmpine cum se cuvine.

Micii naturaliști dau zor la însămînțatul legumelor rezistente la frig. Și pregătirea trandafirilor pentru iernat nu e o treabă ușoară. Trebuie să faci tăiatul (foto 1), iar apoi — îngropatul tulpinilor ; asta o să-i ajute pe trandafiri să suporte mai ușor frigul.

O grijă deosebită acum, în anotimpul rece, o cer stupii ; iată de ce micii crescători de albine pun pernițe (foto 2) pentru menținerea căldurii în stup și dau ca stimulent albinelor — sirop de zahăr, pentru a le mări rezistența, ajutîndu-le să-și mențină vigoarea pînă la primăvară.

La teatrul de păpuși (foto 3) micii artiști mînuiesc cu mult simț artistic personajele din... lemn și pînză, cu care nu o dată au smuls aplauzele spectatorilor. Ocazii vor fi destule și în iarna ce vine !

În parcul imens, arborii de tot felul și-au schimbat coloritul și, în bătaia plăpîndă a soarelui de toamnă tîrzie, devin un peisaj fantastic. Un pasionat al cercului de desen și pictură (foto 4), s-a instalat cu șevaletul pentru a surprinde cu penelul acest colorit, unic în felul său.

CÎTU-I BANATUL DE MARE...

Așa începe un cunoscut cîntec bănățean. Probabil că voi îl știți și eu n-am de gînd, în rîndurile de mai jos, să vă vorbesc despre el, ci despre cu totul altceva — despre pionierii de pe meleagurile acestei frumoase și bogate regiuni, pe care, **cîtu-i Banatul de mare,** îi întîlnești la tot pasul și în tot locul, în plină desfășurare a vieții lor pionierești..

Prietenul detașamentului

În ziua aceea (o zi de școală, obișnuită), după ce au terminat cursurile, pionierii din detașamentul 6 n-au plecat spre casă, ca de obicei. S-au așteptat unii pe alții în fața școlii.

— Florile !... Vedeți, fiți atenți cum le duceți. Și, mai ales, nu uitați să le țineți ascunse pînă în ultima clipă. Da' cravata, ați luat-o ?...

Zgomotos, vesel, tot detașamentul s-a urcat în tramvai și a coborît în fața Uzinei de vagoane din Arad. Portarul, un bătrînel cu o șapcă de ceferist dată pe ceafă, le-a deschis poarta și a-nceput să-i zorească zîmbind

— Grăbiți-vă, tinerilor, că a-nceput.

În sala mare, festivitatea de inmînare a distincțiilor de fruntași în întrecerea socialistă era în toi. Cineva, de la masa prezidiului, striga cîte un nume, vorbea despre el, despre succesele obținute în producție, în timp ce muncitorul se apropia și, în ropotul aplauzelor care-l însoțea, primea steluța și stegulețul roșu.

— Valerian Zelemir, secția montaj!...

De-acolo, din spatele sălii, se vedea bine. Dar pionierii s-au înălțat în vîrfurile picioarelor, să-l vadă și mai bine pe cel strigat. Pe fața fiecăruia dintre ei se citea bucuria și emoția acelor clipe.

După terminarea festivității, toți, în grup compact, s-au apropiat de tovarășul Zelemir. Cînd i-a văzut, acesta a rămas uimit, surprins. Voise să-i întrebe ce-i cu ei acolo, dar n-a mai avut timp. Pionierii l-au înconjurat, cineva i-a legat la gît o cravată roșie, alții i-au încărcat brațele cu flori și toți, toți l-au felicitat. Erau bucuroși și fericiți. Și ei — pionierii, și el... **prietenul lor.**

Prietenul lor, prietenul detașamentului — așa l-au numit pionierii de la Școala generală nr. 1. Cum s-a legat această prietenie ?

Deși sînt numai într-a V-a, pionierii din acest detașament se gîndesc încă de pe acum la meseriile pe care le vor îmbrățișa peste cîțiva ani. Și, ca să cunoască bine aceste meserii, l-au invitat în mijlocul lor pe muncitorul Valerian Zelemir, de la Uzina de vagoane. Și au stat îndelung de vorbă cu el. Apoi... Apoi au aflat de festivitatea aceea de la uzină, au aflat că printre fruntași se află și tovarășul Zelemir și... Știți ce a urmat. Atenția, prețuirea pionierilor, l-au impresionat așa de mult pe tovarășul Zelemir, că de atunci s-a simțit legat, apropiat de ei. Și mereu se interesează cum învață, cum se comportă prietenii lui. De multe ori vine în mijlocul lor, stă de vorbă cu ei, le dă sfaturi și îndrumări, alteori îi ia cu el în uzină și le arată mașinile, felul în care lucrează tovarășii lui de muncă.

Ei, ce ziceți de această prietenie ? Eu vă spun doar că pionierii din acest detașament sînt tare bucuroși și mîndri de ea. Și încă ceva : de cînd s-a legat prietenia aceasta, fiecare dintre ei se străduiește și mai mult să fie la... înălțimea ei. Cum ? Cred că nu e greu să ghiciți.

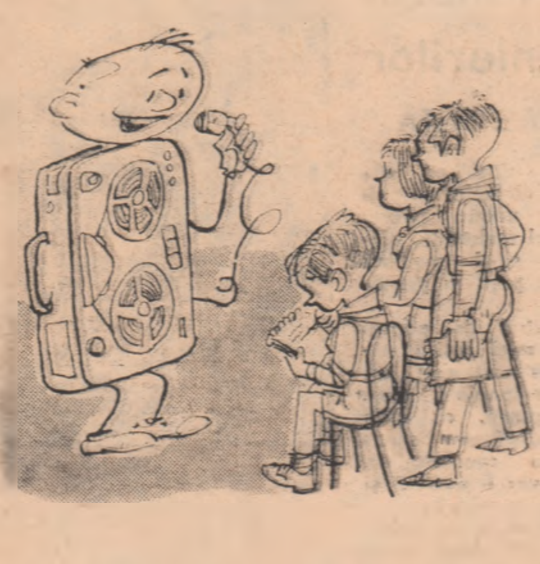
Magnetofonul în... turneu

Un magnetofon ca toate celelalte (ba nu, ce spun eu ! totuși puțintel deosebit, și o să vedeți de ce), a pornit într-o zi în.. turneu prin toate școlile din Arad. Și cum ajungea într-o școală, nu mai aștepta să-și tragă un pic sufletul de atîta alergătură, ci se apuca să strige :

— Știți voi cum se completează un jurnal ? — îi întreba magnetofonul pe **cronicari.**

— Știm, sigur că știm ! — răspundeau **ei,** fără să-și ascundă uimirea.

— Las' c-am aflat eu. Știți și nu prea. Adică unii știu mai bine, alții mai puțin bine. Dar ce-ați zice dacă ați ști cu toții nu bine, ci... foarte bine ?

— Ce să zicem, ar fi... foarte bine.

— Atunci, vă rog să mă ascultați cu atenție. De pildă, o adunare de unitate trebuie descrisă în jurnal...

Și începea să le explice amănunțit cum trebuie trecută în jurnal o adunare de unitate sau de detașament, un concurs cultural-artistic ori sportiv, o drumeție sau o excursie, un carnaval... Le vorbea și, de fiecare dată, le dădea cîte un exemplu concret, bun de urmat.

De fapt nu le vorbea el, magnetofonul, ci **cronicarii** de la Liceele nr. 1 și nr. 2 din Arad. După ce se aflase că nu toți se pricep prea bine să scrie **cronicile,** cei de la liceele amintite au organizat un schimb de experiență pe tema : **„CUM TREBUIE SCRIS UN JURNAL"**. S-au spus păreri, s-au citit cele mai bune **cronici,** s-au tras concluzii. Magnetofonul despre care vă vorbeam, se afla alături, cu microfonul deschis, atent să nu-i scape nici un cuvînt. Apoi... v-am spus ce s-a întîmplat. Acum, pionierii-cronicari din Arad sînt mult, mult mai pricepuți într-ale... cronicilor.

O barcă pe Mureș

În fiecare dimineață **echipajul** cobora grav spre mal. Fiecare își lua locul la postul lui : **căpitanul** în față, **mașinistul** lîngă motor, iar **cîrmaciul** — la cîrmă. Apoi, pe **navă urcau pasagerii.** Cîteva comenzi, motorul începea să duduie, iar țărmul prindea să se îndepărteze văzînd cu ochii

Stați, nu lăsați imaginația să alerge cumva pe apele Mării Negre sau ale cine știe cărui ocean. Nici măcar pe apele Dunării Pentru că ceea ce v-am povestit mai sus se petrecea în fiecare zi pe malul Mureșului, la marginea comunei Pecica Echipajul nu era compus din cine știe ce **bătrîni lupi de mare.** Nu Ca și pasagerii, erau pionieri din această localitate. Iar.. **nava,** nava era o barcă E adevărat, o barcă ceva mai mare și, pe deasupra, și cu motor ; totuși, o barcă, nu un transatlantic. Numai bucuria pe care le-o da fiecare călătorie în susul și în josul Mureșului, echipajului și pasagerilor, era mare, mare de tot

De unde au avut, astă vară, pionierii din Pecica o barcă cu motor la dispoziția lor ? Să știți că nu le-a făcut-o nimeni cadou, nici n-au cîștigat-o la cine știe ce concurs. Și-au construit-o singuri. Adică, la drept vorbind, n-au construit-o toți, ci cei care se pricep într-ale navelor, adică membrii cercului de navomodele.

Micii istorici la lucru

Într-o zi de pe la începutul vacanței de vară, locuitorii din Bocșa au constatat, cu uimire, că într-o poieniță de la marginea acestei localități a răsărit un cătun în miniatură: vreo zece corturi mai mici, aranjate în semicerc, și unul mai mare la mijloc.

Cine erau locatarii minusculei așezări ? Vreo 30 de pionieri din Reșița. Dar de ce veniseră aici ? Oare numai să-și petreacă o parte a vacanței în acest peisaj rustic ? Curînd însă s-au convins că nu numai pentru așa ceva își înjghebaseră pionierii această „reședință" temporară. S-au convins chiar de-a doua zi, cînd locatarii micii tabere, în frunte cu tovarășul profesor Ion Arcan, înarmați cu carnetele și cu cîteva aparate de fotografiat, au început să colinde, rînd pe rînd, toate satele din împrejurimi. Stăteau de vorbă cu oamenii și-și notau cu grijă, din fiecare sat, din fiecare cătun, date interesante despre geografia, istoria, arta populară din localitățile vizitate. Apoi fotografiau case și oameni, urme ale istoriei, precum și realizări ale anilor noștri.

— Pentru ce vă trebuie vouă toate acestea ? — îi întreba cîte un sătean, uimit de zelul lor.

— Pentru monografia raionului nostru — răspundeau mîndri de ei, pionierii.

În cele 11 zile petrecute astfel, cei 30 de pionieri au strîns un bogat material pentru monografia pe care și-au propus s-o termine în cinci ani. Acum, în timpul liber, se întîlnesc deseori și prelucrează datele culese. Încet, dar sigur, monografia se înfiripă din priceperea, pasiunea și străduința lor.

Nu numai la Polul Nord...

Călătoreau de cîteva zile. Și acum, itinerarul dinainte stabilit îi purta prin munții de pe Valea Ruscăi Deodată, unul dintre ei s-a oprit și a strigat către ceilalți :

— Ia uitați-vă ! O deschizătură în stîncă !

Imediat, cei cîțiva **speologi** din grupul expediționar, au **mirosit** că aici e treabă pentru ei și s-au apropiat. Nu le-a trebuit prea mult ca să se pronunțe :

— Aici e o **peșteră.** Trebuie s-o cercetăm.

Au cercetat-o cu toții. Rînd pe rînd, **speologii,** în frunte, iar după ei — **istoricii, arheologii, folcloriștii, fotografii...** mă rog, întreaga expediție... Au pătruns în pîntecul muntelui și, la lumina torțelor, în fața lor a apărut o priveliște fascinantă : parcă se aflau într-un palat din basme. Stalactitele și stalagmitele, adevărate minuni făurite de natură, străluceau în toate culorile. Fotografii s-au grăbit să prindă pe peliculă, din toate unghiurile posibile, strălucirea aceasta. Iar **zoologii** au dat drumul micului magnetofon care a prins să înregistreze forfota miilor de lilieci agățați de pereți, treziți acum din somn de luminile torțelor.

V-am descris doar unul din episoadele expediției științifice, din vară, a pionierilor din Timișoara pe meleagurile regiunii, de unde s-au întors cu peste 200 de fotografii în culori, în care au surprins cele mai diverse realități, cu mostre de roci, cu plante și insecte (dintre care unele foarte rare, trăind în condiții de climă mediteraneană). Un bogat material cu care au completat micile muzee din școli și pe care acum, cu ajutorul aparatului de proiecție și al magnetofonului, îl fac cunoscut tuturor elevilor din Timișoara, precum și multora din regiune.

Cîtu-i Banatul de mare !... E mare, și tot atît de bogat și frumos ca toate celelalte regiuni ale patriei noastre. Iar pionierii, bănățenii, învățînd de la părinții lor, s-au obișnuit să-și trăiască din plin, cît mai frumos, mai folositor și educativ viața lor de viitori constructori ai socialismului.

Constantin DIACONU
Desene : Puiu MANU

NOTA REDACȚIEI : Copii, scrieți-ne despre cele mai frumoase acțiuni pionierești întreprinse de voi, pentru ca în felul acesta, să afle si alti pionieri despre cele mai interesante și frumoase acțiuni din unitățile și detașamentele voastre.

VARIETĂȚI SPORTIVE

SCURTĂ REINTÎLNIRE

Recunoașteți fragmentele? Încercați să indicați numele eroilor, titlul povestirii sau romanului cu subiect sportiv, cît și numele autorului. Răspunsurile exacte le găsiți în colțul de jos al grupajului.

„...ah, o bucată de carne l-ar fi făcut să cîștige! Bucata asta de carne i-ar fi dat puterea să dea ultima lovitură, lovitura hotărîtoare. Dar fusese flămînd și acum iată-l învins. Totul din pricina unei bucăți de carne".

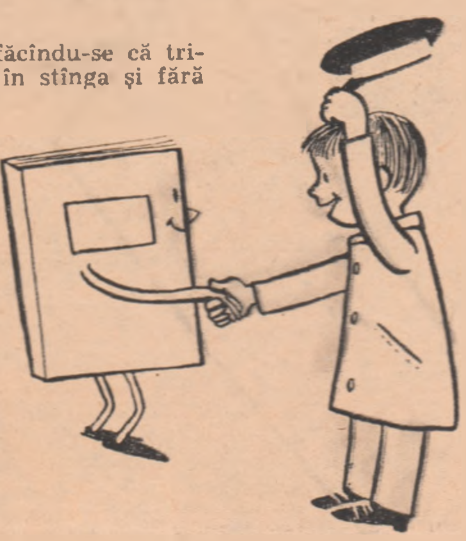
„...ii veniră lacrimile în ochi. Îl biciuise în obraz parcă nedreptatea. Îl exaspera neputința de a demonstra că nu a fost lovit. Arăta încheietura mîinii, albă, curată, care n-ar fi fost astfel dacă mingea ar fi atins-o în viteza ei".

„...unsprezece metri. Duel. Om contra om. Plus o minge. Stadionul înlemnise. Arbitrul își duse fluierul la gură. Un fluierat scurt și... se smulse în aceeași clipă din poartă și prinse mingea la jumătatea drumului. Stadionul izbucni în aplauze turbate".

„...se hotărî să plece. N-avea de gînd să-și ia premiul. Nu mai lupta pentru premii. Lupta pentru numele său, pentru onoarea sa. Nu, nici atît. Luptase pentru viața sa, cea trecută și cea viitoare. Niciodată nu învinsese ca în această zi. Și totuși, pierduse..."

„...făcîndu-se că trimite în stînga și fără să ezite trimise mingea în plasă cu un șut puternic. Portarul se aruncă zadarnic. „Se știe", palid, îl privea nedumerit. Într-o clipă, „Inimioară" se simți îmbrățișat de ceilalți. Gîfîind, cu lacrimi în ochi, îi privi.

Erau prietenii lui de echipă, cum putuse să se gîndească să-i vîndă?"

CAMPIONI PÎNĂ ȘI DUPĂ 15 ANI

● *Cînd arbitrul a zis: „Campion de juniori al Capitalei" — D. PÎRVULESCU avea 14 ani. Apoi, la 28 de ani (deci dublu!), a ajuns și campion olimpic!*

● *O săritură de 3,40 m (prăjină) i-a adus primul titlu de campion portoricanului ROLANDO CRUZ (15 ani). Peste 2 ani, 4,37 m, iar cu 4,55 m obține „bronzul" în cetatea Eternă (J. O. — Roma).*

● *Scurt inventar: 3 medalii de aur și una de argint. Posesoarea — INGRID KRAMER (R.D.G.). Cucerite la J.O. de la Roma și la J.O. de la Tokio. Primul titlu: campionatul de juniori la sărituri trambulină, la 14 ani.*

● *Ștacheta la 1,40 m! Săritură reușită! — iată cum a cucerit la 14 ani primul ei titlu IOLANDA BALAȘ. De aici la 1,91 m (record mondial) și cele două medalii de aur la J.O. de la Roma și Tokio a fost o cale lungă...*

● *Primul „aur" al înotătoarelor sovietice adus de eleva GALINA PROZUMENSCIKOVA, la J.O. de la Tokio. Aceasta, după ce cu 2 ani înainte, la 14 ani, cucerise primul titlu de campioană la juniori a U.R.S.S.*

Primul start în bazin la 5 ani, peste 3 ani campionul claselor inferioare, la 11 ani — loc. I la campionatele de juniori ale S.U.A. și la 18 ani — 4 medalii de aur la J.O. de la Tokio. Performer unic în istoria înotului: DON SCHOLLANDER.

● *Primul popas reușit al suliței la 14 ani: 34,34 m și un loc fruntaș la Spartachiada tineretului. Peste un an — record de junioare cu 42,64 m și la 17 ani — „aur" la Tokio. Știți cine e? MIHAELA PENEȘ.*

BRAVO, CORNELE!

Venind spre ring, alături de adversarul său, nu l-am zărit decît pe acesta din urmă. Hoduț Cornel, deși trecea printre rîndurile spectatorilor așezați pe bancă, nu se vedea... Cînd a urcat pe ring, mi-am dat seama de ce: nu depășea în... înălțime nici măcar corzile ringului! Adversarul său, Erdei Gheorghe, îl întrecea cu aproape două capete!

...A început meciul. În primele momente, spectatorii prezenți în sala Dinamo, din Oradea, au crezut că „micuțul o s-o ia la fugă, de frică". Pe măsură însă ce se scurgeau minutele, Cornel ataca „în serie". Eschivele sale surprinzătoare, promptitudinea cu care „plasa" adversarului directe și croșeuri, au ridicat, la un moment dat, sala în picioare.

A răsunat ultimul gong. Arbitrul a anunțat solemn decizia: „Învingător la puncte, Hoduț Cornel, de la Școala generală nr. 12!" Roșu de emoție, Cornel s-a îndreptat spre adversarul său și l-a sărutat.

Acum vreo două săptămîni, Hoduț Cornel a avut un mic incident. Întorcîndu-se de la școală, în drum spre casă, un băiat de pe strada lui l-a provocat, zeflemitor, la o bătaie „care pe care", spunîndu-i „c-o să-i scoată boxul pe nas". Colegii lui Cornel care-i știu prea bine forța și mai ales priceperea de boxer, se așteptau ca, în cîteva clipe, prietenul lor să-l „scoată din uz" pe bătăuș. N-a fost însă așa. Punîndu-și demonstrativ mîinile în buzunar, Cornel i-a spus doar atît: „Dacă vrei o luptă dreaptă, vino la noi, la club, antrenează-te, și... fă-te boxer!" Și sub privirile mirate ale colegilor și ale bătăușului, Cornel a plecat, fluierînd, spre casă.

M. POP

Dragomir Adrian, clasa a VI-a, Liceul nr. 32 din București, e un mic atlet talentat. Iată-l împărtășindu-le din „experiența" sa unor admiratori din clasa întîi...

COPIII CARTIERULUI LUI PELE

Limuzina nu apucă să oprească și e înconjurată de copii. Șoferul este însuși EDSON ARANTES DO NASCIMENTE. Nu-l cunoașteți? E una și aceeași persoană cu... Pele, celebrul fotbalist brazilian. Ce gîndește oare Pele cînd stă de vorbă cu micuții săi vecini? Prietenul său și cunoscutul ziarist brazilian ARAUJO NETTO ne redă o astfel de convorbire:

— Bine, vă vorbesc de echipa din Sao Paolo. E adversara noastră. E puternică, dar nu pentru aceasta o respectăm. Și pe cei tari ca și pe cei slabi îi respectăm... Fiecare ne învață...

„Perla neagră", așa e numit de unii ziariști, Pele, coboară cîteva clipe pleoapele. Apoi, continuă cu un ton puțin grav, puțin melancolic:

— Eram puțin mai mare ca voi cînd am venit la Santos, echipa pe care n-am părăsit-o niciodată de atunci. Cel mai bun jucător era VASCONCELOS. Îi pîndeam fiecare gest. Eram fericit dacă mă trimitea după țigări. Marca niște goluri grozave și... eu aplaudam pînă-mi înroșeam palmele. Era un om primitiv, uneori dur, mă jignea, dar eu tăceam și învățam. Împrăștia banii, începuse să bea, nu mai avea precizia din trecut. Într-un meci, cred că împotriva lui FARROUPILMA, un fundaș l-a „stopat" accidentîndu-l. S-a însănătoșit foarte greu. Nimeni nu l-a mai angajat ca să joace (N.R. În Brazilia se practică fotbal profesionist). Eu am învățat destule cu acest prilej.

— Cînd facem împreună un meci? îl întreabă micul Rolla.

— Peste două ore. Eu mă odihnesc, iar voi vă faceți lecțiile pe mîine. Sport nu se poate fără carte... Învățați, copii, și numai după aceea, stadionul!

SCURTĂ REÎNTÎLNIRE
RĂSPUNSURI EXACTE

1. Tom King, din povestirea „Pentru o bucată de carne" de Jack London.
2. Mihai Tătaru, din romanul „Bucuria tinereții" de Demostene Botez.
3. Anton Kandidov, din romanul „Portarul republican" de Lev Kasil.
4. Felder, din romanul „Înotătorul" de John Henry Mackay.
5. Alecu, din romanul „Unsprezece" de Eugen Barbu.

Albumul corespondenților

MARIANA

Pioniera Tănase Mariana din clasa a VII-a D de la Școala generală nr. 11 din Constanța este o veche corespondentă a gazetei noastre. Pasionată excursionistă. Mariana a participat la pregătirea concursului organizat în timpul verii, în cadrul taberei locale, concurs cu tema „Frumoasă și bogată ești patria mea". De altfel, scrisoarea i-a apărut în „Scînteia pionierului" din 15 august 1965. Așa-i că ați citit-o și voi, dragi prieteni?

Mariana nu uită să ne scrie despre notele obținute de ea (de-a lungul anilor de școală a înregistrat numai note de 9 și 10) și de colegii ei, despre dragostea ei pentru sport (e o bună gimnastă), despre bucuria pe care a trăit-o cînd a fost aleasă președintă de unitate.

Despre spiritul ei de inițiativă, despre simpatia de care se bucură, ne-a scris recent și tovarășa instructoare superioară a unității din care Mariana face parte.

GHEORGHIȚĂ

„Frumoasă-i viața noastră azi / Ca grîul auriu în timpul verii" / scria într-una din poeziile trimise redacției pionierul Bulete Gheorghe. De atunci au trecut luni și Gheorghiță a continuat să ne trimită nu numai poezii, dar și vești din școala în care învață. Ne-a povestit despre serbarea organizată în cinstea zilei de 23 August, ne-a vorbit despre frumoasa excursie la cîmp din timpul verii, unde s-a minunat de hărnicia cooperatorilor.

Acum ne povestește despre noii săi colegi și prieteni. S-a mutat din satul Racșa în comuna Orașul Nou, raionul Oaș. Aci, a întîlnit colegi noi, a legat prietenii. Le-a povestit despre satul său natal Racșa, despre minunata vacanță petrecută printre ai săi. Prieteni buni și-a făcut și din manualele primite în dar la începutul școlii. Dovadă, notele bune pe care le-a primit pînă în prezent. Și Gheorghiță ne promite că se va strădui să încheie anul școlar cu note bune, ne promite că ne va scrie despre cele mai frumoase activități pionierești care se organizează în școala lui. Desigur că Gheorghiță se va ține de cuvînt.

Radu THEODORU :

CA O CHEMARE

Nimic mai drag decît gustul vacanțelor de primăvară, cînd era iarba proaspătă și erau înmiresmate livezile, treceau peste ele albinele și-mi găseam cotlonul meu între sălcii și hamei, într-o bortă plină de poezie, unde-l citeam cu încîntare pe Sadoveanu. Acolo, sub bolta vegetală de pe malul Bîrzavei, ascultînd cucii și grangurii, clipotul apei în maluri și răsunetul cuvintelor în adîncul meu, am trăit cele mai fantastice aventuri ale vieții. Nici avionul de vînătoare, pilotat de mine mai tîrziu pînă-n limitele troposferei, nu m-a făcut să trăiesc aventuri asemănătoare, pentru că niciodată și nicicînd nu l-am înțeles mai bine pe Nicoară Potcoavă și pe mezinul Alexandru, niciodată și nicicînd n-am reușit să fiu spadă la spadă cu D'Artagnan și să devorez duzine de potîrnichi cot la cot cu venerabilul Porthos, ca în vremea anilor acelora plini de fantezie, cînd după fiecare colnic putea răsări un ceambur de tătari și din fiecare pom îmi putea sări în cîrcă unul din nenumărații inamici ai eroilor care populează cărțile.

Atunci am legat frăție pe viață cu Mark Twain și cu Jack London.

Și tot atunci, într-un scapăt de vară și-un început de toamnă, cînd pădurea și viile îmi spuneau că se-apropie vremea școlii și-a ghiozdanului, îmi rîseseră veseli ochii unei Uțe dintr-o livadă și cu ochii ei — Eminescu.

Mi se pare acum, cînd am ajuns să scriu cărți, că la vremea adolescenței am învățat să mă cunosc, cunoscîndu-mă prin cărți, recunoscîndu-mă într-o pagină sau într-o întîmplare, într-un erou sau în altul. Că numai atunci, prin inima și gîndurile scriitorilor dragi mie, am priceput și înțeles de fapt natura, cu toate minunățiile ei, și că tot atunci, visînd lîngă paginile scrise de alții, s-au născut ideile, dorințele și idealurile cărora mi-am dedicat viața.

Și-acum, nimic mai drag decît gustul ceasurilor de lectură de-atunci, pe care-l păstrez proaspăt și îmbietor în mine ca o chemare puternică spre anii aceia neîntinați, anii tuturor viselor, tuturor înfăptuirilor, anii voștri de aur, în care cuvintele literaturii de bună calitate cad sonore și fermecate, scoțîndu-vă pe voi înșivă în lumina diafană a tuturor speranțelor.

Cine știe, răspunde !

Cunoașteți autorul acestor versuri ?

Satu-i strîns în bătătură,
Cîntă, joacă, chefuiește...
Sună toba ; plin dulapul
Se-nvîrtește.

În văzduh e atît albastru !
În senin e atîta soare !
Înnegresc departe stoluri
De cucoare...

Vin copiii-n fuga mare,
Iese lumea-n drum grămadă, —
Un moșneag ridică mîna
Să le vadă...

Dă din cap, zîmbind, clipește
Și îngînă veteranul :
— Le-oi mai apuca eu oare
Și la anul ?...

Prin urmare :

- **Știți cum se intitulează poezia publicată aici ?**
- **Cunoașteți numele autorului acestor versuri ?**
- **Ce știți despre viața poetului ?**
- **...dar despre poeziile sale ? Dați exemple de poezii care-i aparțin.**
- **Care poezie, dintre cele ce le cunoașteți ca aparținînd poetului respectiv, v-a plăcut mai mult și de ce ?...**

Dragi cititori, așteptăm răspunsurile voastre la aceste întrebări. Trimiteți-le, pînă cel tîrziu la 20 decembrie a.c., pe adresa : „SCINTEIA PIONIERULUI", BUCUREȘTI, PIAȚA SCINTEII NR. 1. Nu uitați să scrieți pe plic : PENTRU CONCURSUL LITERAR „CINE ȘTIE, RASPUNDE !"

Autorul celui mai frumos și mai complet răspuns, va primi din partea redacției un premiu constînd din cărți de literatură.

GHICITORI GRAMATICALE

Tot numeri și socotești,
Niciodat' nu isprăvești.

(numeralul)

Leagă două surori
De subsuori.

(conjuncția)

Tot te miri, te dumirești,
Virgula o folosești.

(interjecția)

Adela AMZULESCU

UNDE-I IONEL ?

Inițialele predicatelor din rîndurile de mai jos, vor arăta unde-i ascuns Ionel :

„Ionel ducea greul și de aceea „uitase" să limpezească apa. Lenuța se apucă să pătrundă în toate camerele, căutîndu-l peste tot locul..."

CĂRȚI NOI

Unii dintre voi, dragi cititori, ați aflat ori ați citit despre faptele de eroism ale copiilor în timpul războiului de eliberare a patriei. Un asemenea erou a fost și curajosul Tică. Puteți să-i urmăriți povestea în cartea „BĂIATUL ȘI LUNA" de *N. Tăutu.*

Un arheolog, un poet, un marinar și o studentă au hotărît să pornească în căutarea statuii „Frumuseții". Despre peripețiile prin care au trecut veți afla citind „FRUMUSEȚEA PIETRII NEVĂZUTE" de *Leonida Neamțu.*

„DIN MARILE LEGENDE ALE LUMII" vol. I și II de *Al. Mitru,* vă vor purta pe drumurile ticluirilor înțelepte ale fanteziei popoarelor. Puteți, de asemenea, să cunoașteți amănuntele călătoriei ștrengarului Nils, transformat într-un prichindel. Din ce pricină Nils a ajuns prichindel, ce a cunoscut în marea lui peregrinare și ce rol a avut gîscanul Martin în această poveste, o să aflați citind „MINUNATA CĂLĂTORIE A LUI NILS HOLGERSSON PRIN SUEDIA" de *Selma Lagerlöf.* Cartea „PE URMELE JURNALULUI DE BORD" de *Milivoi Matoșek* vă povestește cum a fost descoperită, de niște băieți în vîrstă de 14—15 ani, o comoară pe o navă scufundată. Și, fiindcă e vorba de-o navă, trebuie să știți că există și un iaht „Belea", cu un echipaj vesel, plin de haz așa cum o să vă convingeți citind „AVENTURILE CĂPITANULUI BALIVERNA" de *A. Nekrasov.* Un alt haz, acela amuzant al viețuitoarelor necuvîntătoare (un Bursuc gînditor, un Șoarece — de — apă poetic, un Sobol cuminte, un Broscoi înfumurat ș.a.m.d.), îl veți întîlni în cartea „VÎNTUL PRIN SĂLCII" de *Kenneth Grahame.*

Să nu uităm cuvîntul poeziei pentru voi. Iată două volume de versuri : „LA GURĂ DE RAI" de *Violeta Zamfirescu* și „SCĂRI LA STELE" de *Horia Aramă.*

Pentru interesul vostru științific, cărți noi vă aduc indicații și cunoștințe folositoare : „OAMENI MARI ÎN SLUJBA AGRICULTURII" de *N. Săulescu,* „BOTANICA DISTRACTIVĂ" de *T. Opriș* și „CONSTRUCȚII UTILE" de *Ștefan Niculescu.*

CITITORI FRUNTAȘI

ACRISTEI ELENA, clasa a IV-a B, Școala generală nr. 19, BUCURESTI.

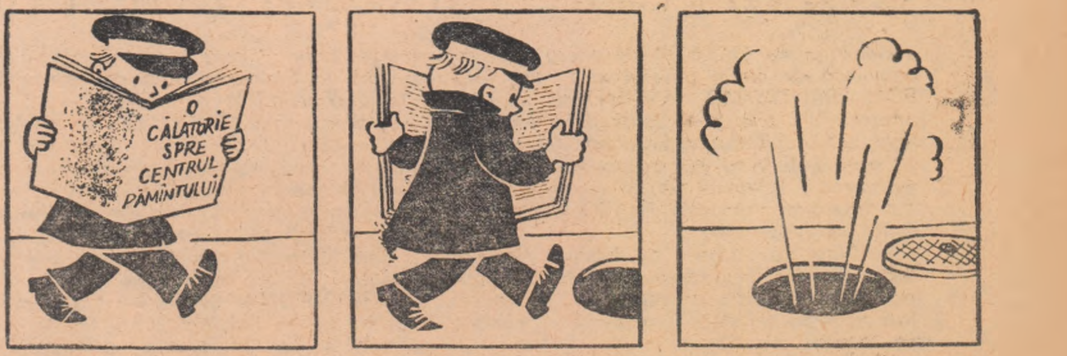
RAȚIU ION, clasa a V-a, Liceul nr. 2, TIMIȘOARA.

Noi, cireșarii

„CIREȘARII" lui **Constantin Chiriță** și-au făcut din nou apariția la noi în școală, dar mai altfel... Nu în pagini de cărți, ci chiar aievea. Astfel, în școala noastră este o grupă, care își spune „GRUPA CIREȘARILOR". Din această grupă fac parte Corneanu Ion (Victor), Pașcu Elena (Lucia), Daminescu Mihai (Ursu), Doicaru Georgeta (Maria), Doicaru Gigi, Vaideș Iuliana (Ionel, fiindcă Iulianei îi place să-și închipuie că-i băiat) și eu (Ioana). Se-nțelege că toți am citit ciclul „cireșarilor și alte multe cărți de aventuri (**„Toate pînzele sus", „Bîrlogul lupilor", „Robin Hood", „Rob-Roy", „Cei trei mușchetari", „Tom Sawyer", „Taina celor două oceane"** etc.)

Noi, „cireșarii", avem numai note de 9 și 10 (să învățăm foarte bine este o mîndrie și o datorie pentru noi) și îndrăgim mult matematica și fizica. La vară o să facem o expediție științifică pe Ceahlău.

CRIȘU MARINELA cl. a VII-a
Stejaru — Pîngărați,
raionul Piatra-Neamț

Fără cuvinte...

Desene : Stela CREȚU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București, Piața „Scînteii", telefon 17 60 10, 17 60 20 ; Tiparul : Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii"

40361